

ע"פ 4910/20 - משה יוסף פרץ נגד מדינת ישראל, פלוני- המתלונן

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 4910/20

לפני:
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא

המערער: משה יוסף פרץ

נגד

המשיבים:
1. מדינת ישראל
2. פלוני- המתלונן

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בירושלים
(כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל וח'
זנדברג) בתפ"ח 18-09-35099 מיום 2.6.2020

תאריך הישיבה: כ"ב בכסלו התשפ"א (8.12.2020)

בשם המערער: עו"ד איתן להמן

בשם המשיבה 1: עו"ד אופיר ביתן

בשם המשיב 2: עו"ד הדר עזרא וייזל

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

המערער הורשע בשלוש עבירות של גרם מעשה סדום בקטין מתחת לגיל 14, וב-10 עבירות של גרם מעשה סדום בין הגילאים 14 ל-16, ובנוסף במעשים מגונים. על המערער הוטל עונש מאסר בפועל למשך 6 שנים אותו הוא נושא במעון נעול, מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלון בסך 100 אלף ש"ח.

הערעור כוון במקורו לאורך תקופת המאסר ולגובה הפיצוי.

בעקבות הערתינו לאחר שמיעת טיעוני המערער, ולאחר שנועץ במרשו, הודיע בא כוח המערער כי הוא מצמצם את הערעור לשאלת גובה הפיצוי. לטענתו, גובה הפיצוי אינו מידתי, ולא הייתה תשתית לקביעתו בהיעדר חוות דעת מתאימה, בנוסף לכך גובה הפיצוי שנפסק אינו נותן – לפי הנטען – משקל מספיק למצבו הכלכלי הקשה של המערער ולנסיבותיו האישיות.

בא כוח המדינה ובאת כוח המשיב 2 עמדו על הטעמים שבגינם יש להשאיר להשקפתם את הפיצוי על כנו.

שקלנו את טיעוני הצדדים. לא מצאנו כי נדרשת חוות דעת מקצועית כתנאי לפסיקת פיצוי, ובית המשפט רשאי להתבסס על מכלול התשתית העובדתית שלפניו. עוד נציין כי כלל ידוע הוא כי מצבו הכלכלי של נאשם אין בו כדי למנוע פסיקת פיצוי מתאים.

עיינו בתסקיר המתייחס לקורבן העבירה ושקלנו את עוצמת הפגיעה בו, ואת עלויות הטיפול לו הוא זקוק בהתמודדות עם השלכות הפגיעה בו.

על רקע מכלול הנסיבות, לא מצאנו כי הפיצוי שנפסק חורג מהרמה הראויה במידה המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, כ"בבכסלוהתשפ"א (8.12.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט